

Warszawa, dnia 12 lutego 2004 r.

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

**Sekretarz Kolegium
Najwyższej Izby Kontroli**

Bogusław Mozga

Nr WPR/WPO-0023-3/04/K

URZĄD REGULACJI ENERGETYKI	
Sekretariat Prezesa	
Wpł.	2004 -02- 13
L. dz.	204

Znak sprawy: GP-090-7(1)/2004/1F

Pan

Leszek JUCHNIEWICZ

Prezes

Urzędu Regulacji Energetyki

Stosownie do art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U z 2001 r. Nr 85, poz. 937 ze zm.), przesyłam w załączeniu uchwałę Nr 4/2004 Kolegium Najwyższej Izby Kontroli z dnia 21 stycznia 2004 r. w sprawie zastrzeżeń zgłoszonych przez Pana do wystąpienia pokontrolnego Najwyższej Izby Kontroli z dnia 26 listopada 2003 r. (Nr KGP-41022-1-03), skierowanego w związku z kontrolą przeprowadzoną w Urzędzie Regulacji Energetyki w zakresie funkcjonowania kontroli wewnętrznej w ministerstwach i innych jednostkach administracji centralnej w okresie od dnia 1 stycznia 2002 r. do 30 czerwca 2003 r.

z poważaniem

236/15

Uchwała Nr 4/2004

Kolegium Najwyższej Izby Kontroli

z dnia 21 stycznia 2004 r.

w sprawie zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego

Na podstawie art. 61 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2001 r. Nr 85, poz. 937, ze zm.) Kolegium Najwyższej Izby Kontroli - po rozpatrzeniu na posiedzeniu w dniu 21 stycznia 2004 r. zastrzeżeń zgłoszonych do wystąpienia pokontrolnego Najwyższej Izby Kontroli z dnia 26 listopada 2003 r. (Nr KGP-41022-1-2003), skierowanego do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w związku z kontrolą przeprowadzoną w Urzędzie Regulacji Energetyki w zakresie funkcjonowania kontroli wewnętrznej w ministerstwach i innych jednostkach administracji centralnej w okresie od dnia 1 stycznia 2002 r. do 30 czerwca 2003 r. - podjęło następującą

uchwałę:

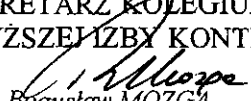
Zastrzeżenia z dnia 4 grudnia 2003 r., zgłoszone przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki do wystąpienia pokontrolnego Najwyższej Izby Kontroli z dnia 26 listopada 2003 r. (Nr KGP-41022-1-2003), skierowanego w związku z kontrolą przeprowadzoną w Urzędzie Regulacji Energetyki w zakresie funkcjonowania kontroli wewnętrznej w ministerstwach i innych jednostkach administracji centralnej w okresie od dnia 1 stycznia 2002 r. do 30 czerwca 2003 r.:

- 1. Uwzględnić się w całości do oceny zawartej w pkt. 1 wystąpienia pokontrolnego, dotyczącej sprawowania przez Prezesa URE kontroli parametrów jakościowych dostaw i obsługi odbiorców energii elektrycznej.**
- 2. Oddać się w pozostałym zakresie.**
- 3. W związku z rozstrzygnięciem zawartym w pkt. 1, w wystąpieniu pokontrolnym, w pkt. 1 skreślić się fragment tekstu rozpoczynający się na str. 1 w wierszu 4 od dołu**

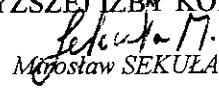
wyrazami „Niemniej jednak...” i kończący się na str. 2 w wierszu 4 od góry wyrazami „...dochodzenia roszczeń”,

4. Prostuje się oczywistą omyłkę pisarską poprzez skreślenie w pkt. 1 wystąpienia, na str. 1, w wierszu 7 od dołu fragmentu tekstu w brzmieniu „...kierowanego przez siebie Urzędu” i zastąpienie skreślonego fragmentu tekstem w brzmieniu „...w Urzędzie Regulacji Energetyki”.

SEKRETARZ KOLEGIUM
NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI

Bogusław MOZGA

PREZES
NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI

Mirosław SEKULA

UZASADNIENIE

W pierwszym zastrzeżeniu Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (dalej URE), wniósł o sprostowanie fragmentu tekstu, zawartego na str. 1 wystąpienia pokontrolnego, o treści: „NIK nie wnosi uwag do organizacji systemu kontroli wewnętrznej kierowanego przez siebie Urzędu” poprzez wskazanie, że rzeczony zapis dotyczy urzędu kierowanego przez Prezesa URE.

Kolegium Najwyższej Izby Kontroli uznało uwagę Prezesa URE za zasadną i sprostowało oczywistą omyłkę pisarską, eliminując tym samym z treści wystąpienia pokontrolnego wskazany błąd redakcyjny.

Drugie zastrzeżenie dotyczy zapisu zawartego w pkt. 1 wystąpienia pokontrolnego, dotyczącego sprawowania przez Prezesa URE kontroli parametrów jakościowych dostaw i obsługi klientów energii elektrycznej.

Prezes URE wniósł o wykreślenie kwestionowanych zapisów z treści wystąpienia pokontrolnego, podnosząc, iż ustalenia dotyczące opisanych zagadnień nie zostały opisane w protokole kontroli i jako takie nie spełniają kryteriów określonych w art. 60 ust. 2 ustawy o NIK. Kierownik kontrolowanej jednostki wyraził nadto pogląd, iż zagadnienie sprawowania

przez Prezesa URE kontroli parametrów jakościowych dostaw nie pozostaje w związku z przedmiotem kontroli.

Kolegium Najwyższej Izby Kontroli uwzględniło zastrzeżenie w całości.

Kolegium zauważa, że krytyczny element oceny organizacji systemu kontroli wewnętrznej bazujący na, sformułowanej po zakończeniu wcześniejszej kontroli, ocenie ograniczonego wypełniania przez Prezesa URE obowiązku kontroli parametrów jakościowych dostaw i obsługi odbiorców, nie został dostatecznie uzasadniony w wystąpieniu z dnia 26 listopada 2003 r. (Nr KGP-41022-1-03). Nie został też w ww. wystąpieniu wykazany związek pomiędzy nieprawidłowościami ujawnionymi w przeprowadzonych w URE kontrolach: realizacji ustawy prawo energetyczne oraz obsługi odbiorców energii elektrycznej, a zagadnieniami będącymi przedmiotem niniejszej kontroli. Nie może zatem na ocenę organizacji systemu kontroli wewnętrznej w URE wpłynąć stwierdzenie braku realizacji wniosku, skoro nie wykazano, że brak jego realizacji wpłynął niekorzystnie na funkcjonowanie systemu kontroli wewnętrznej w Urzędzie.

W **trzecim zastrzeżeniu** Prezes URE wniósł o wykreślenie z wystąpienia pokontrolnego zapisu zawartego w pkt. 2.1, dotyczącego stosowania przez departamenty Urzędu „Procedury postępowania przygotowującego decyzje koncesyjne”, w szczególności - stwierdzonych przypadków niesporządzania przez referentów spraw opinii z badania dokumentów postępowań administracyjnych w sprawach koncesyjnych. Kwestionowany fragment wystąpienia pokontrolnego ma następujące brzmienie:

„Kontrola wewnętrzna Urzędu, w wyniku postępowania przeprowadzonego w I połowie 2002 r., obejmującego 12 spraw rozpatrywanych w Departamencie Koncesji, stwierdziła analogiczne braki. Zarzuty kontroli wewnętrznej spotkały się jednak z zastrzeżeniami o bezzasadności, wyrażonymi w opinii dyrektora Departamentu Koncesji Jacka Bełkowskiego wskazującej jakoby „Przyjęty sposób rozpatrywania spraw koncesyjnych, zgodnie z decyzją Prezesa URE Nr 9/98 (...), nie przewiduje opracowania przez pracownika prowadzącego sprawę przygotowania opinii, czy też sprawozdania w sprawie uchylenia, zmiany lub cofnięcia koncesji. Opinie takie sporządzane są wyłącznie w przypadku wydawania decyzji w przedmiocie udzielenia lub odmowy udzielenia koncesji”. Zdaniem NIK, zastrzeżenia do ustaleń kontroli wewnętrznej URE są bezpodstawne, § 4 ust. 5 „Procedury postępowania przygotowującego decyzje koncesyjne”, obejmuje obowiązkiem sporządzania opinii także sprawy z zakresu zmiany, cofnięcia, uchylenia lub stwierdzenia wygaśnięcia koncesji, jako

mieszczące się w pojęciu „koncesyjne”. Stanowisko kontroli wewnętrznej URE jest w sposób oczywisty zasadne. Zwraca uwagę, że w treści „Procedury postępowania przygotowującego decyzje koncesyjne” nie wyszczególniono katalogu decyzji koncesyjnych, odmiennie niż uczyniono to w § 5 ust. 2 decyzji nr 4/2002 Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 18 marca 2002 r. w sprawie wewnętrznego postępowania w Urzędzie Regulacji Energetyki przy przygotowywaniu decyzji administracyjnych dotyczących koncesji na wytwarzanie, przesyłanie, dystrybucję i obrót ciepłem oraz na wytwarzanie energii elektrycznej w skojarzeniu z ciepłem. Zbadane postępowania, prowadzone w oparciu o tę ostatnią procedurę, zawierały wymagane opinie”.

W zgłoszonym do powyższej oceny zastrzeżeniu Prezes URE podniósł, iż kwestionowany zapis nie wynika z ustaleń zawartych w protokole kontroli, dodając, że ustalenia zawarte na str. 36 protokołu kontroli zawierają jedynie informacje o przeprowadzonej w URE kontroli wewnętrznej oraz o podjęciu przez kontrolowanego działań zmierzających do omówienia wyników kontroli z pracownikami URE. Prezes URE wskazał, iż w treści protokołu kontroli nie opisano jakie wnioski, zalecenia i opinie zostały sformułowane w efekcie kontroli wewnętrznej, nie podano, w jaki sposób do przekazanych spostrzeżeń odniósł się ówczesny dyrektor Departamentu Koncesji. W konkluzji powyższych uwag kierownik kontrolowanej jednostki wyraził wątpliwość co do umocowania zapisów wystąpienia w materiale dowodowym, zarzucił nadto Izbie wkraczanie w jego kompetencje.

Kolegium Najwyższej Izby Kontroli oddaliło zastrzeżenie w całości. Kolegium nie podzieliło argumentów Prezesa URE wskazujących, że kwestionowana ocena wystąpienia pokontrolnego nie znajduje oparcia w materiale dowodowym kontroli.

Podstawowe ustalenia dotyczące kontroli wewnętrznej przeprowadzonej w I połowie 2002 r., obejmującej łącznie 12 postępowań administracyjnych, prowadzonych w ówczesnym Departamencie Koncesji URE, opisane zostały na stronie 36 protokołu kontroli. Szczegółowe dane dotyczące problematyki będącej przedmiotem niniejszej oceny zawarte zostały m.in. na stronach 443 – 473 akt kontroli.

Kolegium NIK stwierdza nadto, iż nie można zgodzić się z zarzutem, że formułując omawianą ocenę w wystąpieniu NIK wkroczyła w kompetencje kierownika kontrolowanej jednostki. Nie ulega bowiem wątpliwości, że ocena wykorzystania przez Prezesa URE wyników przeprowadzonej w Urzędzie kontroli wewnętrznej mieści się w tematyce kontroli prowadzonej przez NIK. Kolegium stwierdza zatem, iż kompetencja NIK do prowadzenia czynności kontrolnych w zakresie określonym przez upoważnienie do kontroli, nie może być

w żaden sposób ograniczana przez uprawnienia przysługujące kierownikowi kontrolowanej jednostki.

W **czwartym zastrzeżeniu** Prezes URE wniósł o wykreślenie z treści wystąpienia pokontrolnego, jako nie mającego związku z przedmiotem przeprowadzonej kontroli, akapitu znajdującego się w pkt. 3.1. o treści:

„W wyniku kontroli powyższych zagadnień, Najwyższa Izba Kontroli stwierdziła, że nie w pełni zsynchronizowane było wydanie przepisów określających obszary uprawnień oraz odpowiedzialności za realizację statutowych zadań Urzędu, w wyniku czego w okresie od 1 do 16 lipca 2002 r. struktury wewnętrzne URE funkcjonowały w warunkach „luki prawnej”.

Ustawa z dnia 21 grudnia 2001 r. o zmianie ustawy o organizacji i trybie pracy Rady Ministrów oraz o zakresie działania ministrów, ustawy o działach administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw, opublikowana w Dzienniku Ustaw z dnia 29 grudnia 2001 r., która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2002 r., w art. 51 przewidywała, że do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie upoważnień zmienianych tą ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia 30 czerwca 2002 r., zachowują moc przepisy dotychczasowe, jeżeli nie są sprzeczne z niniejszą ustawą. Wobec upływu terminu przewidzianego w ww. ustawie, z dniem 1 lipca 2002 r. uchylone zostało z mocy prawa rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowego zasięgu terytorialnego i właściwości rzeczowej Oddziału Centralnego i oddziałów terenowych Urzędu Regulacji Energetyki. Minister Gospodarki dopiero w dniu 4 lipca 2002 r. wydał rozporządzenie w sprawie szczegółowego zasięgu terytorialnego i właściwości rzeczowej Oddziału Centralnego i oddziałów terenowych Urzędu Regulacji Energetyki, a weszło ono w życie z dniem 16 lipca 2002 r.

Izba stwierdziła także ponad roczne opóźnienie w aktualizacji zakresów obowiązków 4 pracowników kontrolowanego Departamentu Przedsiębiorstw Energetycznych (odnosząc je do terminu wprowadzenia zmian organizacyjnych w Urzędzie)”.

Prezes URE podniósł, że nie ma żadnego wpływu na daty wydania przez Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej aktów prawnych, wskazał nadto, iż omówiony zapis nie znajduje odzwierciedlenia w ustaleniach protokołu kontroli.

Kolegium Najwyższej Izby Kontroli oddaliło zastrzeżenie w całości. Kolegium zauważa, że kwestionowany przez Prezesa URE fragment wystąpienia pokontrolnego nie zawiera żadnych uwag, wskazujących na autora zastrzeżenia jako odpowiedzialnego za opisany stan rzeczy.

Kolegium NIK stwierdza, iż kwestionowany fragment wystąpienia jest niezbędny jako element obiektywizacji i uszczegółowienia oceny zawartej w punkcie 3 wystąpienia pokontrolnego, dotyczącej trybu zmian struktury i realizowanych zadań Urzędu: akapit ten uwzględnia i różnicuje obowiązki i odpowiedzialność spoczywającą na Prezesie URE i leżącą poza jego kompetencjami. Uwagi i oceny Izby w tym punkcie mają bezpośredni związek z przedmiotem kontroli - definiują i określają ramy organizacyjno-prawne funkcjonowania Urzędu.

Kolegium NIK zauważa nadto, iż kwestionowany przez Prezesa URE fragment wystąpienia pokontrolnego opiera się na analizie obowiązywania aktów prawa powszechnie obowiązującego. W konsekwencji, za bezzasadny uznać należy zarzut kierownika kontrolowanej jednostki dotyczący konieczności odzwierciedlenia wskazanych w wystąpieniu pokontrolnym nieprawidłowości w treści protokołu kontroli. Zdaniem Kolegium NIK stwierdzenie faktu obowiązywania w czasie aktów prawa powszechnie obowiązującego, nie wymaga prowadzenia czynności dowodowych w tym zakresie i ich dokumentowania w protokole kontroli - są to bowiem fakty o charakterze notoryjnym.

W **piątym zastrzeżeniu** Prezes URE wniósł o wykreślenie z treści wystąpienia zapisu zawartego w pkt. 3.2. w brzmieniu:

„NIK zwróciła uwagę, że zatwierdzenie wewnętrznych regulaminów komórek organizacyjnych URE zostało dokonane przez Prezesa Urzędu, a nie przez dyrektora generalnego, jak wprost stanowi to art. 39 ust. 7 i 8 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów. Równocześnie jednak art. 20 ust. 2 pkt. 1 lit. c ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej przypisuje dyrektorowi generalnemu kompetencje do „występowania z wnioskiem do właściwego organu administracji rządowej o nadanie regulaminu organizacyjnego (...) jego komórek organizacyjnych”, które zostały zastosowane w przypadku URE. W § 14 ust. 1 regulaminu organizacyjnego Urzędu wprowadzono postanowienie w brzmieniu „Dyrektorzy komórek organizacyjnych oraz osoby kierujące wyodrębnionymi stanowiskami, o których mowa w § 13 pkt. 3, opracowują wewnętrzne regulaminy organizacyjne kierowanych przez siebie komórek, które podlegają zatwierdzeniu przez Prezesa na wniosek Dyrektora Generalnego”.

Prezes URE podniósł, iż odnośnie omówionej w ocenie kwestii nie stwierdzono żadnych nieprawidłowości na etapie sporządzania protokołu kontroli, wskazał na niespójność regulacji ustawy o Radzie Ministrów i ustawy o służbie cywilnej, wyraził nadto pogląd, że istniejąca

niespójność upoważnia go do dokonywania interpretacji przepisów prawa na własną odpowiedzialność i ryzyko.

Kolegium Najwyższej Izby Kontroli nie uwzględniło zastrzeżenia Prezesa URE.

Kolegium stwierdza, że celem kontroli było dokonanie oceny systemu kontroli wewnętrznej w jednostkach administracji rządowej, w tym ustalenie, czy system kontroli wewnętrznej funkcjonuje w sposób ciągły i czy jest spójny.

Kontrolą miały zostać i zostały objęte m.in. procedury systemu kontroli wewnętrznej sformułowane, wprowadzone i stosowane przez kierownictwo jednostki kontrolowanej .

W związku z powyższym, uwagi NIK na temat kto, kiedy i na czyj wniosek wprowadzał ramy organizacyjne funkcjonowania kontroli wewnętrznej w URE są w pełni zgodne z celami i przedmiotem przeprowadzonej kontroli i tym samym nie powinny zostać pominięte w wystąpieniu pokontrolnym.

Jednocześnie Kolegium NIK zauważa, że wbrew intencji skarżącego, kwestionowany fragment wystąpienia pokontrolnego nie zawiera negatywnej oceny działania Prezesa URE, lecz stanowi obiektywne odzwierciedlenie stwierdzonego w toku kontroli stanu faktycznego.

W tym stanie rzeczy Kolegium NIK zastrzeżenia Prezesa URE uznało za bezzasadne.

Szóste zastrzeżenie dotyczy wniosku pokontrolnego nr 2, w którego treści NIK wskazała na potrzebę realizacji ustaleń kontroli wewnętrznej, w zakresie egzekwowania obowiązku sporządzania przez referenta sprawy opinii z badania dokumentów dla postępowań administracyjnych w sprawach zmiany, cofnięcia, uchylecia lub stwierdzenia wygaśnięcia koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej.

Prezes URE podniósł, że wniosek pokontrolny w wyżej opisanym kształcie, nie ma podstaw w ustaleniach protokołu kontroli, nadto w dokumentacji przeprowadzonej w Urzędzie kontroli wewnętrznej.

Prezes URE stwierdził nadto, iż obowiązujące w Urzędzie regulacje nie nakładają na pracowników obowiązku sporządzania opinii w wymienionych we wniosku pokontrolnym sprawach.

Kolegium Najwyższej Izby Kontroli oddaliło zastrzeżenie w całości.

W kwestii umocowania oceny i wynikającego z niej wniosku pokontrolnego w materiale dowodowym kontroli Kolegium NIK wypowiedziało się przy okazji rozstrzygnięcia zastrzeżenia zgłoszonego do punktu 2.1.

Kolegium NIK nie podzieliło także stanowiska Prezesa URE w kwestii merytorycznej zasadności wniosku pokontrolnego.

Wbrew twierdzeniu autora zastrzeżenia, obowiązujące w Urzędzie wewnętrzne regulacje nie zwalniają referentów spraw koncesyjnych z obowiązku sporządzania opinii z badania dokumentów w przypadku postępowań dotyczących zmiany, cofnięcia uchylecia lub stwierdzenia wygaśnięcia koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej.

Załącznik do decyzji nr 9/98 Prezesa URE z dnia 12 października 1998 r. w sprawie procedury postępowania przygotowującego decyzje koncesyjne w Urzędzie Regulacji Energetyki stanowił, w § 4 pkt. 5, iż pracownik prowadzący sprawę koncesyjną przygotowuje projekt decyzji administracyjnej wraz z opinią z badania wniosku (kwestionariusza) i przedstawi do akceptacji naczelnikowi wydziału.

Z powyższego nie wynika zatem, by obowiązek sporządzania opinii zawężony został, jak interpretuje to zgłaszający zastrzeżenie, do spraw z zakresu udzielania koncesji.

Zdaniem Kolegium NIK wskazany w § 4 pkt. 5 obowiązek dotyczy wszystkich spraw koncesyjnych, w których wymagane jest wydanie decyzji administracyjnej.

Kolegium NIK zauważa nadto, że argumentacja Prezesa URE nie przekonuje także w kontekście uregulowań jakie obowiązują w Urzędzie w sprawach decyzji administracyjnych, dotyczących koncesji na wytwarzanie, przesyłanie, dystrybucję i obrót ciepłem oraz na wytwarzanie energii elektrycznej w skojarzeniu z ciepłem. W tym bowiem wypadku, zgodnie z § 5 ust. 2 decyzji nr 4/2002 Prezesa URE z dnia 18 marca 2002 r., w sposób nie budzący wątpliwości uregulowano obowiązek opiniowania wszystkich decyzji koncesyjnych.

Zastrzeżenie siódme dotyczy wniosku pokontrolnego nr 3, w którym NIK zwróciła się do kontrolowanego o rozważenie celowości wyszczególnienia w „Procedurze postępowania przygotowującego decyzje koncesyjne”, stanowiącej załącznik do decyzji nr 9/98 Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 12 października 1998 r. - katalogu spraw koncesyjnych nią objętych.

Prezes URE wniósł o wykreślenie wniosku z treści wystąpienia, podnosząc, iż nie ma on podstaw w przedmiocie kontrolowanej działalności, nie wynika z ustaleń zawartych w protokole kontroli, odnośnie których nie stwierdzono żadnych nieprawidłowości, jest nadto logicznie sprzeczny z wnioskiem pokontrolnym nr 2, z którego wynika, że interpretacja pojęcia „sprawy koncesyjne” nie budzi wątpliwości.

Kolegium Najwyższej Izby Kontroli nie uwzględniło zastrzeżenia Prezesa URE.

Kolegium stwierdza, że ustalenia dotyczące problematyki związanej z omawianym wnioskiem pokontrolnym zawarte zostały na stronach 23–28 protokołu kontroli. Bezpośrednią podstawą sformułowania wniosku pokontrolnego jest ocena zawarta w pkt. 2.1. wystąpienia pokontrolnego (ostatni akapit), wskazująca, że w treści „Procedury postępowania przygotowującego decyzje koncesyjne” nie wyszczególniono katalogu tych decyzji, odmiennie niż miało to miejsce w przypadku decyzji nr 4/2002 Prezesa URE z dnia 18 marca 2002 r. w sprawie wewnętrznego postępowania w URE przy przygotowywaniu decyzji administracyjnych dotyczących koncesji na wytwarzanie, przesyłanie, dystrybucję i obrót ciepłem oraz wytwarzanie energii elektrycznej w skojarzeniu z ciepłem.

Wniosek pokontrolny jest w ocenie Kolegium NIK w pełni uzasadniony, ma bowiem na celu ujednoczenie obowiązujących w URE regulacji dotyczących postępowań koncesyjnych.

W ostatnim, **ósmym zastrzeżeniu**, Prezes URE wniósł o wykreślenie z treści wystąpienia pokontrolnego wniosku nr 4, w którym Izba wniosła o realizację wniosku z wystąpienia pokontrolnego NIK z dnia 6 maja 2003 r., dotyczącego podjęcia inicjatywy mającej na celu zakończenie niezgodnego z prawem sprawowania funkcji Dyrektora Generalnego URE przez panią Longinę Putkę oraz zatrudnienie na stanowisku Dyrektora Generalnego URE osoby wyłonionej w drodze konkursu.

Kwestionując zasadność wniosku pokontrolnego Prezes URE podniósł, iż nie wynika on z ustaleń zawartych w protokole przedmiotowej kontroli.

Kolegium Najwyższej Izby Kontroli oddaliło zastrzeżenie w całości.

Oddalając zastrzeżenie Kolegium stwierdziło, że fakt zajmowania przez p. Longinę Putkę stanowiska Dyrektora Generalnego URE został opisany w protokole kontroli na str. 1 w brzmieniu cyt. „Funkcję Dyrektora Generalnego Urzędu od 23 kwietnia 2002 r. pełni Pani Longina Putka, poprzednio w okresie od 1 stycznia 2002 r. do 22 kwietnia 2002 r. funkcję Dyrektora Zastępującego Dyrektora Generalnego pełniła Pani Agnieszka Mazurek. (Akta kontroli str.3 - 6)”.

Powyższy zapis wprost wskazuje (data objęcia stanowiska), że nie został zrealizowany wniosek pokontrolny NIK z wystąpienia z dnia 6 maja 2003 r. (KGP/41007-1/03) dotyczący zatrudnienia na stanowisku Dyrektora Generalnego URE osoby wyłonionej w drodze konkursu albowiem nie uległa zmianie data objęcia stanowiska przez p. Longinę Putkę.

Ocenę tego faktu przez NIK składający zastrzeżenia, jak sam wskazuje na str. 10 zastrzeżeń, doskonale znał.

Działając w trybie art. 59 ustawy o NIK kontroler zwrócił się o wyjaśnienie i wskazanie działań jakie w okresie objętym kontrolą podejmował składający zastrzeżenia w celu zakończenia niezgodnego z prawem sprawowania funkcji Dyrektora Generalnego URE, w tym korespondencji z Szefem Służby Cywilnej dotyczącej ww. sprawy.

Ponowne gromadzenie dokumentów dotyczących tego samego stanu faktycznego jaki został udokumentowany we wcześniejszej kontroli, nie znajduje uzasadnienia w ekonomii prowadzenia postępowania kontrolnego.

Kolegium NIK zauważa, że podobne stanowisko zajął Prezes URE w dniu 17 października 2003 r, pismo znak GP11626/2003/LI, odpowiadając na pytanie kontrolera, w którym stwierdził, że „Zważywszy na fakt, że po raz kolejny w następujących po sobie kontrolach NIK w URE, kontrolerzy zwracają się o dostarczenie im tych samych dokumentów, które wcześniej otrzymali ich poprzednicy, może pożytecznym byłoby przyjęcie rozwiązań z KPA art. 77 § 4, iż „ (...) nie wymagają dowodu fakty powszechnie znane oraz fakty znane organowi z urzędu. Fakty znane z urzędu są to fakty znane organowi prowadzącemu postępowanie z racji wykonywanych funkcji lub zajmowanego stanowiska.”

Oddalając wniosek Kolegium NIK zważyło również, że na 19 stron zgłoszonych zastrzeżeń, ponad połowa (str. 9-19) dotyczy realizacji wniosku z wystąpienia z dnia 6 maja 2003 r. (KGP/41007-1-03).

Opisując szeroko działania, jakie były podejmowane w celu uzgodnienia z Szefem Służby Cywilnej wymagań konkursu na obsadzenie stanowiska dyrektora generalnego URE, składający zastrzeżenia nie wskazał żadnych działań podjętych po dniu 6 maja 2003 r.

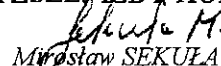
Na podstawie art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli uchwała Kolegium Najwyższej Izby Kontroli w sprawie zastrzeżeń do ocen, uwag i wniosków wystąpienia pokontrolnego jest ostateczna.

SEKRETARZ KOLEGIUM
NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI

Bogusław MOZGA

PREZES
NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI

Mirosław SEKUŁA